

на лѣтото, се чуе гърмотевица, тогава хората бързатъ да се ударятъ по главата съ какъвъ да е металиченъ предметъ. Това се прави да не ги хваща гръмъ и да бждатъ здрави.

На Гергьовъ-денъ колятъ *курбанъ* — агнета и гледатъ на плешкитъ имъ (при ядене) за хода на времето и богатството си презъ годината: ако срѣдата на плешката е тънка и прозрачна — това е знакъ на бедностъ; обратно, ако е дебела и непрозрачна, — то тия на които е курбаня ще се радватъ на благосъстояние. Когато заколятъ агнето — дѣцата описватъ челото, бузитъ си, брадичката и върха на носа си съ по една капка кръвъ, за да бждатъ червени (здрави) презъ цѣлата година. По краищата на града и баиритъ палятъ огньове и ги прескачатъ, а въ кжщитъ — по всички кжщни и пжтни врати горятъ свѣщи край клонче отъ глогъ и коприва.

На Игнажденъ женитъ се *заполъзватъ* съ разни предмети и таинствени действия, отъ които зависи презъ цѣлата година щастието или нещастieto на *заполъзената кжица*. Заполъзването става обикновено отъ деца, като още невинни, портъ-боньори. Въ сжщия денъ всредъ двора запалватъ *сметъ* за да се запазятъ отъ *бълхи*.¹⁾

Пжтъ на старъ човѣкъ не се *пресича* за да не се *навлѣче* проклятие.

На Бѣдния вечеръ турятъ на софрата (гдето се вечеря) сждове съ жито, въ тѣхъ толкова орѣхи колкото души има въ дома (сжщото става и срещу Нова-година и Юрдановъ-денъ — Водокръщи).¹⁾ Ако орѣха излѣзе здравъ, то и тоя на когото е *навеченъ* ще бжде здравъ презъ годината, и обратното. Между листитъ на точената *миллина* се турятъ монети и клончета отъ сурвакницата (особно срещу „Суроваки“ — Нова-година). И презъ тритъ тия вечери, за *берекетъ* презъ годината, членоветъ на семейството хвърлятъ въ куминя по малко жито (въ лъжичка).

Когато се покаже първата лѣстовица презъ Мартъ, на малкитъ деца връзватъ *мавтенци* по шията, ржцетъ и краката (обикновено сини и червени конци, увити).

На Бабинъ-денъ (8-ий януарий) децата ходятъ при тия баби, които имъ сж бабували при раждането, за да имъ турятъ червена *вълница* въ малъкъ червенъ панеръ, поръсена съ *просо*.

На Куковъ-денъ (първия денъ отъ Великитъ пости) говѣе се, *тримири* — строгъ постъ, безъ какво и да е ястие, хлѣбъ и вода — до черковенъ отпускъ въ срѣда (значи въ продъл-

1) Въ сметъта сж яйцата на бълхитъ.

2) На Бѣдни вечеръ турятъ на огнището голѣмо дърво, обикновено пнъ, наречено коладникъ и пѣятъ:

Замжчи се Божа майка,
Отъ Игнажденъ до Коледа. . .